

Zsidó temető

Aleksandar Tišma

Új sírgödört
itt már
nincs kinek ásni:
a földbe süppedt
kőlapokon olvasható
Braunék és Mendelsonék
és Szeipsira Klopoter
fiai és leányai,
unokái és ükunokái
elveszték
a háborúban,
a gázkamrában
és haláltáborokban
s magukkal vitték
a megsemmisülésbe
azt az „örök emlékezést” is,
amit kőbe vésve
ígértek meg
az öregek halálakor;
és a temetőcsősz
észbekapva
ekével húzott
mezsgyét köréjük
s beültette
krumplival
és zöldbabbal
a fennmaradt sírhelyeket,
amelyeket Braunék és Mendelsonék
és Szeipsira Klopoter
hajdan
megvásároltak,
hogy maguk köré gyűjtsék
az akkor még
népesnek ígérkező,
utódaikat.

Vendégek

Aleksandar Tišma

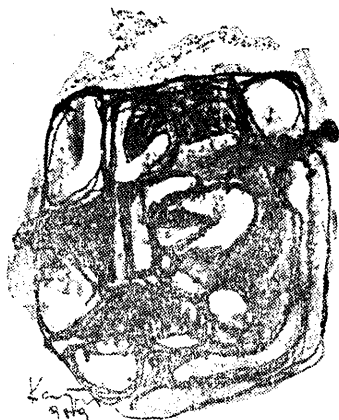
*Csak vendégei
vagyunk egymásnak:
kézfogásban,
ölekezésben, összeborulásban,
a pohár mellett,
ha napi gondjainkat
vagy hálószebánk titkait
tárjuk fel egymásnak.*

*Nézünk egymás szemébe
s egyet gondolunk:
csak vendéged vagyok. Meghallgatlak
s megyek tovább szavaiddal
a magam útján, amely,
mérget vehetsz rá,
nem a tiéd.*

*Csak vendégei
vagyunk egymásnak.*

Vidéki poéták

Aleksandar Tišma

*A szép szavak éhe
bennünk se kisebb,
mint a szavak
nagyhírű
műveseiben;
de tunyaságból
vagy öreg szüleik
és pártában maradt nővérük
iránti tiszteletből
— egyelőre,
legalábbis úgy vélik —
megmaradnak
a hozzájuk nem méltó
tintanyalók és kereskedők
társaságában;
idővel azonban,
mikor már begyöpesednek
és megkopaszodnak,
esténként a vendéglőben
részeg fővel
s könnyek közt
nekik szavalgatják
szonettjeiket.*

Pap József fordításai